Dimecres 2 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Mt* 20,17-28): En aquell temps, pujant Jesús a Jerusalem, prengué els Dotze deixebles en particular, i els digué en el camí: «Mireu que pugem a Jerusalem, i el Fill de l'home serà posat a mans dels grans sacerdots i dels escribes, i el condemnaran a mort, i el posaran a mans dels gentils perquè l'escarneixin i perquè sigui assotat i crucificat; i al tercer dia ressuscitarà».

Llavors se li atansà la mare dels fills de Zebedeu amb els seus fills, adorant-lo i demanant-li alguna cosa. I ell li digué: «Què vols?». Li respongué: «Disposa que aquests dos fills meus s'asseguin en el teu regne, l'un a la teva dreta i l'altre a l'esquerra». Però responent Jesús, digué: «No sabeu el que demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo haig de beure?». Li diuen: «Podem!». Els diu: «El meu calze, cert, el beureu; però estar asseguts a la meva dreta i a l'esquerra, no és cosa meva donar-ho, sinó a aquells als quals ha estat preparat pel meu Pare».

I sentint-ho els deu, s'indignaren amb els dos germans. Però Jesús els cridà, i digué: «Sabeu que els prínceps de les nacions les dominen i que els qui són grans exerceixen potestat sobre elles. No serà pas així entre vosaltres, sinó que el qui vulgui fer-se gran entre vosaltres, serà vostre servidor, i el qui vulgui entre vosaltres ser primer que sigui el vostre servidor. De la mateixa manera, el Fill de l'home no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a redempció per molts».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Qui vulgui fer-se gran entre vosaltres, serà vostre servidor»

Mn. Francesc JORDANA i Soler
(Mirasol, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Església —inspirada per l'Esperit Sant— ens proposa en aquest temps de Quaresma un text en el que Jesús planteja als seus deixebles —i, per tant, també a nosaltres— un canvi de mentalitat. Jesús avui

capgira les mentalitats humanes i terrenals dels seus deixebles i els obre un nou horitzó de comprensió sobre quin ha de ser l'estil de vida dels seus seguidors.

Les nostres inclinacions naturals ens mouen vers el desig de dominar les coses i les persones, manar i donar ordres, que es faci el que a nosaltres ens agrada, que la gent ens reconegui un status, una posició. Doncs bé, el camí que Jesús ens proposa és l'oposat: «Qui vulgui fer-se gran entre vosaltres, serà vostre servidor, i el qui vulgui entre vosaltres ser primer que sigui el vostre servidor» (Mt 20,26-27). “Servidor”, “esclau”: no podem romandre solament en l'enunciat de les paraules!; les hem escoltades centenars de vegades, hem de ser capaços d'entrar en contacte amb la realitat que signifiquen, i confrontar dita realitat amb les nostres actituds i capteniments.

El Concili Vaticà II ha afirmat que «l'home assoleix la seva plenitud a través del servei i del lliurament als altres». En aquest cas, tenim la impressió que donem la vida, quan en realitat l'estem trobant. L'home que no viu per a servir no serveix per a viure. I en aquesta actitud, el nostre model és el mateix Crist —l'Home plenament home—, ja que «el Fill de l’home no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a redempció per molts» (Mt 20,28).

Esdevenir servidor, esclau, tal com ens ho demana Jesús és quelcom impossible per a nosaltres. Resta fora de l'abast de la nostra pobra voluntat: hem d'implorar, esperar i desitjar intensament que se'ns concedeixin aquests dons. La Quaresma i les seves pràctiques quaresmals —dejuni, almoina i oració— ens recorden que per a rebre aquests dons ens hi hem de disposar adequadament.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Oh exuberant amor envers els homes! Crist va ser el qui va rebre els claus en les seves immaculades mans i peus, sofrint grans dolors, i a mi, sense experimentar cap dolor ni cap angoixa, se’m va donar la salvació per la comunió dels seus dolors» (Sant Ciril de Jerusalem)

- «Al qui arrisca, el Senyor no el defrauda» (Francesc)

- «Jesús va acceptar la confessió de fe de Pere, que el reconeixia com el Messies, quan anuncià la passió propera del Fill de l’home. Va revelar el contingut autèntic de la seva reialesa messiànica, unida alhora a la identitat transcendent del Fill de l’home ‘que ha davallat del cel’ (Jn 3,13) i a la missió redemptora com a Servidor sofrent: ‘El Fill de l’home no ha vingut pas a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida en rescat per a una multitud’ (Mt 20,28). Per això el sentit veritable de la seva reialesa sols es manifestà quan va ser alçat a la creu» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 440)